

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

22 päivänä helmikuuta 2018*

Ennakkoratkaisupyyntö – Ympäristö – Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä Euroopan unionissa – Direktiivi 2003/87/EY – 10 a artikla – Päätös 2011/278/EU – Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevat siirtymäsäännökset – Kausi 2013–2020 – Päästöoikeuksien jakoa koskeva hakemus – Virheelliset tiedot – Korjaaminen – Preklusiivinen määräaika

Asiassa C-572/16,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Verwaltungsgericht Berlin (Berliinin hallintotuomioistuin, Saksa) on esittänyt 3.11.2016 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 14.11.2016, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

INEOS Köln GmbH

vastaan

Saksan liittotasavalta,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta sekä tuomarit C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev ja E. Regan (esittelevä tuomari),

julkisasiamies: H. Saugmandsgaard Øe,

kirjaaja: hallintovirkkamies R. Şereş,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 14.9.2017 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- INEOS Köln GmbH, edustajinaan S. Altenschmidt ja A. Sitzler, Rechtsanwälte,
- Umweltbundesamt, asiamiehenään I. Budde,
- Saksan hallitus, asiamiehenään T. Henze,
- Euroopan komissio, asiamiehinään A. C. Becker ja C. Zadra,

kuultuaan julkisasiamiehen 23.11.2017 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY (EUVL 2003, L 275, s. 32), sellaisena kuin se on muutettuna 23.4.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/29/EY (EUVL 2009, L 140, s. 63) (jäljempänä direktiivi 2003/87), 10 a artiklan sekä päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annetun komission päätöksen 2011/278/EU (EUVL 2011, L 130, s. 1) tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa vastakkain ovat INEOS Köln GmbH (jäljempänä INEOS) ja Saksan liittotasavalta, jota edustaa Umweltbundesamt (liittovaltion ympäristövirasto, Saksa), ja jossa on kyseessä se, että kyseistä yhtiötä on kielletty korjaamasta hakemustaan, joka koskee kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien (jäljempänä päästöoikeudet) maksutonta jakoa kolmannelle päästökaupakaudelle (2013–2020).

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

Direktiivi 2003/87

- 3 Direktiivin 2003/87 1 artiklassa, jonka otsikko on ”Kohde”, säädetään seuraavaa:

”Tällä direktiivillä perustetaan kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmä yhteisössä (jäljempänä ’yhteisön järjestelmä’) kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseksi sekä kustannustehokkaasti että taloudellisesti.

– –”
- 4 Mainitun direktiivin 10 a artiklassa, jonka otsikko on ”Yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevat yhteisön laajuiset siirtymäsäännökset”, säädetään seuraavaa:

”1. Komissio hyväksyy viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010 – – päästöoikeuksien jakamista koskevia yhteisön laajuisia ja täysin yhdenmukaistettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä – –

– –

2. Määriteltäessä vertailuarvojen ennakolta asettamista koskevia periaatteita yksittäisillä toimialoilla tai toimialojen osilla lähtökohtana on käytettävä tehokkaimpaan 10 prosentin joukkoon kuuluvien laitosten keskimääräistä tehokkuutta tietyllä toimialalla tai toimialan osalla yhteisössä vuosina 2007–2008. – –

– –

5. Päästöoikeuksien vuosittainen enimmäismäärä, jonka perusteella lasketaan päästöoikeudet muille kuin 3 kohdan soveltamisalaan kuuluville laitoksille, jotka eivät ole uusia osallistujia, ei saa olla suurempi kuin seuraavien yhteismäärä:

- a) koko yhteisön vuotuinen kokonaismäärä, sellaisena kuin se määritellään 9 artiklan nojalla, kerrottuna niiden laitosten päästöjen osuudella, jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan, niistä laitoksista peräisin olevien keskimääräisestä kaudella 2005–2007 todennettujen päästöjen kokonaismäärästä, joita yhteisön järjestelmä koskee kautena 2008–2012, ja
- b) niiden laitosten vuotuisten keskimääräisten todennettujen päästöjen kokonaismäärä kautena 2005–2007, jotka ovat kuuluneet yhteisön järjestelmään vasta vuodesta 2013 ja jotka eivät kuulu 3 kohdan soveltamisalaan, tarkistettuna 9 artiklassa tarkoitetulla lineaarisella vähennyksellä.

Tarvittaessa on sovellettava yhtenäistä monialaista korjauskerrointa.

--”

- 5 Mainitun direktiivin 11 artiklassa, jonka otsikko on ”Kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet”, säädetään seuraavaa:

”1. Kunkin jäsenvaltion on 30 päivään syyskuuta 2011 mennessä julkaistava ja toimitettava komissiolle luettelo sen alueella sijaitsevista, tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista ja kullekin sen alueella sijaitsevalle laitokselle maksutta jaettavista määristä, jotka on laskettu 10 a artiklan 1 kohdassa ja 10 c artiklassa tarkoitettujen sääntöjen mukaisesti.

2. Toimivaltaisten viranomaisten on vuosittain helmikuun 28 päivään mennessä jaettava kyseisenä vuonna jaettavat päästöoikeudet, jotka on laskettu 10, 10 a ja 10 c artiklan mukaisesti.

--”

Päätös 2011/278

- 6 Päätöksen 2011/278 johdanto-osan 15 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Jäsenvaltioiden pitäisi varmistaa, että toiminnanharjoittajilta kerätyt ja jakotarkoituksiin käytetyt tiedot ovat täydellisiä, johdonmukaisia ja mahdollisimman tarkkoja. Riippumattoman todentajan pitäisi todentaa tiedot sen varmistamiseksi, että päästöoikeuksien jakaminen maksutta perustuu kunnollisiin ja luotettaviin tietoihin. Tässä päätöksessä pitäisi vahvistaa tiedonkeruuta ja todentamista koskevat vähimmäisvaatimukset jakosääntöjen yhtenäisen ja johdonmukaisen soveltamisen edistämiseksi.”

- 7 Mainitun päätöksen 7 artiklassa, jonka otsikko on ”Lähtökohtatietojen kerääminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on kerättävä toiminnanharjoittajilta kunkin sellaisen vakiintuneen laitoksen osalta, jolle voidaan jakaa direktiivin [2003/87] 10 a artiklan nojalla maksutta päästöoikeuksia, mukaan luettuna vain ajoittain toimivat laitokset, erityisesti laitokset, joita pidetään varalla tai valmiudessa, ja laitokset, jotka toimivat kausiluonteisesti, 1 päivänä tammikuuta 2005 alkavan ja 31 päivänä joulukuuta 2008 päättyvän kauden tai tilanteen mukaan 1 päivänä tammikuuta 2009 alkavan ja 31 päivänä joulukuuta 2010 päättyvän kauden jokaiselta vuodelta kaikki olennaiset tiedot kustakin liitteessä [IV] mainitusta muuttujasta.

--

7. Jäsenvaltioiden on vaadittava toiminnanharjoittajia toimittamaan täydellisiä ja johdonmukaisia tietoja ja varmistettava, ettei laitosten osien välillä ole päällekkäisyyksiä ja ettei kaksinkertaista laskentaa pääse tapahtumaan. Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että toiminnanharjoittajat noudattavat asianmukaista huolellisuutta ja toimittavat mahdollisimman tarkkoja tietoja, jotta tietojen luotettavuudesta on riittävä varmuus.

Tätä varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin toiminnanharjoittaja toimittaa myös menetelmäraportin, joka sisältää erityisesti kuvauksen laitoksesta sekä tiedot käytetystä laadintamenetelmästä, eri tietolähteistä ja laskentavaiheista ja jossa esitetään tarvittaessa tehdyt olettamukset ja menetelmä, jolla päästöt on kohdennettu asiaankuuluviin laitoksen osiin 6 kohdan mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat vaatia toiminnanharjoittajaa todistamaan toimitettujen tietojen täydellisyyden ja paikkansapitävyyden.

8. Kun tietoja puuttuu, jäsenvaltioiden on vaadittava toiminnanharjoittajaa perustelemaan asianmukaisesti, miksi tietoja ei ole toimitettu.

Jäsenvaltioiden on vaadittava toiminnanharjoittajaa korvaamaan kaikki puuttuvat tiedot varovaisilla arvioilla, jotka perustuvat erityisesti alan parhaisiin käytäntöihin sekä uuteen tekniseen ja tieteelliseen tietoon, ennen todentajan suorittamaa todentamista tai viimeistään sen aikana.

– –”

8 Mainitun päätöksen 8 artiklassa, jonka otsikko on ”Todentaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Kerätessään tietoja 7 artiklan mukaisesti jäsenvaltiot hyväksyvät vain tiedot, joiden todentaja on todentanut olevan tyydyttäviä. Todentamisprosessin on vastattava menetelmäraporttia sekä 7 artiklassa ja liitteessä IV tarkoitettuja muuttujia. Todentajan on tutkittava toiminnanharjoittajan toimittamien tietojen luotettavuutta, uskottavuutta ja tarkkuutta, ja todentajan lausunnossa on ilmaistava riittävällä varmuudella, ettei todennettavana olevissa tiedoissa ole olennaisia väärintulkintoja.

– –

4. Jäsenvaltiot eivät saa jakaa maksutta päästöoikeuksia laitokselle, johon liittyviä tietoja ei ole todennettu tyydyttäväksi.

– –”

9 Päätöksen 2011/278 10 artiklassa, jonka otsikko on ”Laitoskohtaisten päästöoikeuksien jakaminen”, säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on laskettava 7 artiklan mukaisesti kerättyjen tietojen pohjalta joka vuosi kullekin alueellaan toimivalle vakiintuneelle laitokselle maksutta vuodesta 2013 alkaen 2–8 kohdan mukaisesti jaettavien päästöoikeuksien määrä.

2. Tämän laskelman tekemistä varten jäsenvaltioiden on ensin määritettävä erikseen kullekin laitoksen osalle maksutta jaettavien päästöoikeuksien alustava vuotuinen määrä – –

– –

9. Päästöoikeuksien lopullinen vuotuinen kokonaismäärä, joka jaetaan maksutta kullekin vakiintuneelle laitokselle, lukuun ottamatta direktiivin [2003/87] 10 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja laitoksia, on 7 kohdan mukaisesti määritettävä kullekin laitokselle maksutta jaettavien päästöoikeuksien alustava vuotuinen kokonaismäärä kerrottuna monialaisella korjauskertoimella, joka määritetään 15 artiklan 3 kohdan mukaisesti.”

10 Mainitun päätöksen 11 artiklassa, jonka otsikko on ”Päästöoikeuksien jakaminen höyrykrakkauksen osalta”, säädetään erityisestä saman päätöksen 10 artiklan 2 kohdassa säädetystä poikkeavasta menetelmästä korkean arvon kemikaalien tuotantoon liittyvälle tuotteen vertailuarvon piiriin kuuluvalla laitoksen osalle maksutta jaettavien päästöoikeuksien alustavan vuotuisen määrän laskemiseksi.

11 Mainitun päätöksen 15 artiklassa, jonka otsikko on ”Kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet”, säädetään seuraavaa:

”1. Direktiivin [2003/87] 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 30 päivään syyskuuta 2011 mennessä luettelo alueellaan olevista direktiivin [2003/87] soveltamisalaan kuuluvista laitoksista – – käyttäen komission laatimaa sähköistä lomaketta.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa luettelossa on esitettävä kunkin vakiintuneen laitoksen osalta erityisesti

– –

3. Saatuaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun luettelon komissio arvioi kutakin luetteloon sisällytettyä laitosta ja siihen liittyvää maksutta jaettavien päästöoikeuksien alustavaa kokonaismäärää.

Saatuaan kaikkien jäsenvaltioiden ilmoituksen vuosina 2013–2020 maksutta jaettavien päästöoikeuksien alustavasta vuotuisesta kokonaismäärästä komissio määrittelee direktiivin [2003/87] 10 a artiklan 5 kohdassa tarkoitetun yhtenäisen monialaisen korjauskertoimen. Se määritetään vertaamalla sellaisten päästöoikeuksien alustavien kokonaismäärien summaa, jotka jaetaan kaudella 2013–2020 vuosittain maksutta laitoksille, jotka eivät tuota sähköä, – – päästöoikeuksien vuosittaiseen määrään, joka lasketaan direktiivin [2003/87] 10 a artiklan 5 kohdan mukaisesti laitoksille, jotka eivät ole sähköntuottajia eivätkä uusia osallistujia – –

4. Ellei komissio hylkää laitoksen mainitsemista luettelossa, mukaan luettuna sille maksutta jaettavien päästöoikeuksien alustavaa vuotuista kokonaismäärää, kyseinen jäsenvaltio määrittelee kaudella 2013–2020 vuosittain maksutta jaettavien päästöoikeuksien lopullisen vuotuisen määrän tämän päätöksen 10 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

– –”

12 Päätöksen 2011/278 liitteen IV, jonka otsikko on ”Vakiintuneiden laitosten lähtökohtatietojen keräämisessä käytettävät muuttujat”, nojalla jäsenvaltioiden oli vaadittava tämän päätöksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua lähtökohtatietojen keräämistä varten toiminnanharjoittajaa toimittamaan laitoksista ja laitosten osista valitun viiteajanjakson (2005–2008 tai 2009–2010) kaikilta kalenterivuosilta erityisesti tiedot yhteenlasketuista kasvihuonekaasupäästöistä, polttoaineista aiheutuvista kasvihuonekaasupäästöistä ja prosesseista aiheutuvista kasvihuonekaasupäästöistä.

Saksan oikeus

13 Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupasta 21.7.2011 annetun lain (Treibhausgas-Emissionshandelsgesetz; BGBl. 2011 I, s. 1475; jäljempänä TEHG), 9 §:n 1–4 momentissa säädetään seuraavaa:

”(1) Toiminnanharjoittajille jaetaan päästöoikeuksia maksutta noudattaen periaatteita, joista säädetään direktiivin 2003/87 kulloinkin voimassa olevan toisinnon 10 a artikla[ssa] – – ja – – päätöksessä 2011/278 – –

(2) Päästöoikeuksien jaon edellytyksenä on toimivaltaiselle viranomaiselle jätetty hakemus. Päästöoikeuksien maksutonta jakoa koskeva hakemus on jätettävä määräajassa, jonka toimivaltainen viranomainen antaa tiedoksi Bundesanzeiger-lehdessä vähintään kolme kuukautta ennen määräajan umpeutumista. Määräaika annetaan tiedoksi aikaisintaan silloin, kun 10 §:ssä tarkoitettu asetus päästöoikeuksien jakoa koskevista erityissäännöistä on tullut voimaan. Myöhästyneen hakemuksen tapauksessa ei ole oikeutta maksutta tapahtuvaan päästöoikeuksien jakoon. Hakemukseen on liitettävä oikeuden todentamiseksi tarvittavat asiakirjat. Mikäli 10 §:ssä tarkoitettussa asetuksessa ei muuta säädetä, todentajan on todennettava päästöoikeuksien jakoa koskevassa hakemuksessa esitetyt tosiasialliset tiedot 21 §:n mukaisesti.

(3) Toimivaltainen viranomainen laskee jaettavien päästöoikeuksien alustavat määrät, julkaisee luettelon kaikista tämän lain soveltamisalaan kuuluvista laitoksista ja jaettavien päästöoikeuksien alustavista määristä Bundesanzeigerissa ja saattaa luettelon Euroopan komission tietoon. Laskettaessa jaettavien päästöoikeuksien alustavia määriä otetaan huomioon ainoastaan sellaiset toiminnanharjoittajan toimittamat tiedot, joiden oikeellisuus on varmistettu riittävällä tavalla. – –

(4) Toimivaltainen viranomainen tekee ennen päästökauppakauden alkua päätöksen laitoksen päästöoikeuksien maksuttomasta jaosta toiminnanharjoittajille, jotka ovat jättäneet hakemuksen 2 momentin toisen virkkeen mukaisesti ilmoitetussa määräajassa. – –”

- 14 Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien jakamisesta päästökauppakaudella 2013–2020 26.9.2011 annetun asetuksen (Verordnung über die Zuteilung von Treibhausgas-Emissionsberechtigungen in der Handelsperiode 2013 bis 2020; BGBl. 2011 I, s. 1921) 5 §:n, jonka otsikko on ”Lähtökohtatietojen kerääminen”, 1 momentissa säädetään, että toiminnanharjoittajalla on velvollisuus esittää hakemuksessa, joka koskee maksutta tapahtuvaa päästöoikeuksien jakoa vakiintuneille laitoksille, tiedot laitoksesta ja kustakin jakotekijästä.
- 15 Deutsche Emissionshandelsstelle (Saksan päästökauppaviranomainen, jäljempänä DEHSt) vahvisti Saksan virallisen lehden sähköisessä versiossa (elektronischer Bundesanzeiger, eBAnz AT118 2011 B1) 20.10.2011 julkaisemallaan ilmoituksella TEHG:n 9 §:n 2 momentissa säädetyn määräajan päättymispäiväksi 23.1.2012.

Pääasian oikeudenkäynti ja ennakkoratkaisukysymys

- 16 INEOS-yhtiöllä on laitos, jossa tuotetaan kemiallisia tuotteita höyrykrakkaamalla naftaa korkeissa lämpötiloissa. Laitos on 1.1.2008 lähtien kuulunut päästökauppavelvoitteen piiriin.
- 17 INEOS haki 23.1.2012 määräajassa tälle laitokselle DEHSt:ltä viiteajanjakson 2005–2008 perusteella maksutta tapahtuvaa päästöoikeuksien jakoa päästökauppakaudelle 2013–2020 TEHG:n 9 §:n 1 momentin nojalla. Hakemuksen määräaika umpeutui saman pykälän 2 momentin mukaan tuona päivänä. Unionin tuomioistuimelle toimitetusta asiakirja-aineistosta käy ilmi, että riippumaton todentaja oli todentanut hakemuksen. Hakemuksessa muun muassa ilmoitettiin, että INEOS:n päätöksen 2011/278 11 artiklassa höyrykrakkaamisen osalta määrätyn erityisen laskentamenetelmän avulla suorittamien laskelmien mukaan jaettavien päästöoikeuksien alustava vuosittainen määrä on 574 635.
- 18 DEHSt myönsi 17.2.2014 tehdyllä päätöksellä INEOS:lle mainitun laitoksen päästöjen osalta 3 867 032 päästöoikeutta mainitulle päästökauppakaudelle ja totesi, että päästöoikeuksien jaon perusteena oli käytetty INEOS:n hakemuksessaan toimittamia tietoja (jäljempänä riidanalainen päätös).
- 19 INEOS teki 11.3.2014 DEHSt:lle riidanalaisesta päätöksestä oikaisuvaatimuksen todeten, että DEHSt:n oli otettava huomioon joitakin lisätietoja vuosilta 2006 ja 2007 laskettujen suorien päästöjen osalta.

- 20 DEHSt hylkäsi oikaisuvaatimuksen 3.9.2015 erityisesti sillä perusteella, ettei uusia tietoja voitu ottaa huomioon päästöoikeuksien maksutta tapahtuvassa jaossa, koska INEOS toimitti ne vasta oikaisuvaatimusta koskevassa menettelyssä huhtikuussa 2015 eli yli kolme vuotta sen jälkeen, kun hakemuksen tekemiselle asetettu määräaika oli umpeutunut 23.1.2012. DEHSt totesi, että TEHG:n 9 §:n 2 momentissa asetetaan lakisääteinen preklusiivinen määräaika ja että hakemuksessa olevien tietojen muuttaminen on lisäksi ristiriidassa kansallisen menettelyn ja unionin oikeudessa vahvistetun jakomenettelyn välisen kiinteän yhteyden kanssa.
- 21 INEOS nosti mainitusta hylkäävästä päätöksestä kanteen Verwaltungsgericht Berlinissä (Berliinin hallintotuomioistuin, Saksa) 29.9.2015 väittäen muun muassa jättäneensä vahingossa toimittamatta joitakin tietoja, jotka koskivat sen vuosien 2006 ja 2007 suorita päästöjä, koska se oletti väärin, että DEHSt:llä oli jo nämä tiedot käytettävissään, vaikka kyseinen laitos tuli kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän piiriin vasta 1.1.2008. INEOS:n mukaan DEHSt:n olisi pitänyt kehottaa sitä täydentämään jakohakemuksessa esitettyjä tietoja tai korjaamaan ne.
- 22 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että koska unionin oikeudessa ei nimenomaisesti säädetä sellaisten toiminnanharjoittajan tietojen oikeudellisista vaikutuksista, jotka toimitetaan päästöoikeuksien jakoa koskevalle hakemukselle kansallisessa oikeudessa asetetun määräajan umpeuduttua, olisi hyvä selvittää, sopiiko TEHG:n 9 §:n 2 momentti, jonka nojalla myöhästyneen hakemuksen tapauksessa ei ole oikeutta maksutta tapahtuvaan päästöoikeuksien jakoon, yhteen direktiivin 2003/87 ja päätöksen 2011/278 säännösten kanssa.
- 23 Verwaltungsgericht Berlin on näin ollen päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Estävätkö [direktiivin 2003/87] 10 a artiklan säännökset sekä päätöksen [2011/278] säännökset sellaisen kansallisen sääntelyn, jossa säädetään päästökaupunkauden 2013–2020 osalta aineellisoikeudellisesta preklusiivisesta määräajasta, jota sovelletaan muulloin kuin määräaikana jätettyihin hakemuksiin, jotka koskevat päästöoikeuksien maksutonta jakoa vakiintuneille laitoksille, ja jossa suljetaan siten pois mahdollisuus sellaisten virheiden korjaamiseen tai (puutteellisten) tietojen täydentämiseen päästöoikeuksien jakoa koskevassa hakemuksessa, jotka todetaan vasta jäsenvaltion asettaman määräajan umpeuduttua?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 24 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään, onko direktiivin 2003/87 10 a artiklaa ja päätöstä 2011/278 tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa säädetään päästöoikeuksien maksutonta jakoa kaudeksi 2013–2020 koskevan hakemuksen jättämiselle preklusiivisesta määräajasta, jonka päätyttyä hakijalla ei ole mitään mahdollisuutta korjata tai täydentää hakemustaan.
- 25 Ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että tämä kysymys on esitetty asiassa, jossa 1.1.2008 lähtien kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmään kuuluneen laitoksen toiminnanharjoittaja, nyt käsiteltävässä asiassa INEOS, on jättänyt vahingossa toimittamatta päästöoikeuksien maksutonta jakoa koskevassa hakemuksessaan joitakin lähtökohtatietoja, jotka koskevat tämän laitoksen suorita päästöjä vuosilta 2006 ja 2007. On kiistatonta, että ilman tätä virhettä mainittu toiminnanharjoittaja olisi saanut enemmän päästöoikeuksia maksutta.
- 26 Aluksi on muistutettava, että direktiivin 2003/87 tavoitteena on kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kauppaa koskevan sellaisen järjestelmän toteuttaminen, jolla pyritään ilmakehän kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen sellaiselle tasolle, että estetään ihmisen toiminnan vaaralliset vaikutukset ilmastolle, ja jonka perimmäinen tavoite on ympäristönsuojelu (ks. mm. tuomio 8.3.2017, ArcelorMittal Rodange et Schifflange, C-321/15, EU:C:2017:179, 24 kohta).

- 27 Tämä järjestelmä perustuu taloudelliseen logiikkaan, jolla kannustetaan kaikkia järjestelmään osallistuvia siihen, että niiden kasvihuonekaasupäästöt alittavat niille alun perin jaetut päästöoikeudet, jotta ylijäämä voidaan siirtää toiselle, myönnetyt päästöoikeudet ylittävän päästömäärän tuottaneelle osallistujalle (ks. mm. tuomio 8.3.2017, ArcelorMittal Rodange et Schifflange, C-321/15, EU:C:2017:179, 22 kohta).
- 28 Direktiivin 2003/87 tarkoituksena on siten vähentää Euroopan unionin kasvihuonekaasujen kokonaispäästöjä sekä kustannustehokkaasti että taloudellisesti vuoteen 2020 mennessä vähintään 20 prosenttia niiden vuoden 1990 tasoon verrattuna (tuomio 8.9.2016, E.ON Kraftwerke, C-461/15, EU:C:2016:648, 23 kohta).
- 29 Direktiivin 2003/87 10 a artiklassa säädetään tässä tarkoituksessa tietyillä aloilla toimivien laitosten osalta päästöoikeuksien maksuttomasta jaosta, jossa päästöoikeuksien määrää vähennetään vähitellen kaudella 2013–2020, jotta maksuttomien päästöoikeuksien jakaminen pystytään lopettamaan kokonaan vuonna 2027 (ks. vastaavasti tuomio 8.9.2016, E.ON Kraftwerke, C-461/15, EU:C:2016:648, 24 kohta ja tuomio 26.10.2016, Yara Suomi ym., C-506/14, EU:C:2016:799, 46 kohta).
- 30 Komissio vahvisti päätöksessä 2011/278 direktiivin 2003/87 10 a artiklan 1 kohdan mukaisesti unionin tasolla tätä päästöoikeuksien maksutonta jakoa koskevat yhdenmukaistetut säännöt. Mainitut yhdenmukaistetut säännöt konkretisoivat olennaisen vaatimuksen siitä, että kilpailun vääristyminen sisämarkkinoilla on saatettava mahdollisimman vähiin (tuomio 22.6.2016, DK Recycling und Roheisen v. komissio, C-540/14 P, EU:C:2016:469, 53 kohta).
- 31 INEOS on väittänyt, että unionin lainsäädännössä yhdenmukaistettiin siten kattavasti kaikki – myös menettelylliset – näkökohdat, jotka liittyvät päästöoikeuksien maksutonta jakoa koskeviin hakemuksiin, joten jäsenvaltioilla ei ole tältä osin mitään harkintavaltaa. Sen mukaan päätöksen 2011/278 merkityksellisten säännösten ja erityisesti sen 7, 8 ja 10 artiklan sanamuodosta samoin kuin mainitun päätöksen rakenteesta ja tavoitteesta käy ilmi, että jäsenvaltioilla oli velvollisuus varmistua, että toiminnanharjoittajilta kerätyt lähtökohtatiedot ovat täydellisiä, paikkansapitäviä ja johdonmukaisia. INEOS:n mukaan mainitussa päätöksessä ei sitä vastoin säädetä, että näitä jäsenvaltioille kuuluvia velvoitteita voitaisiin rajoittaa määrärajoilla tai että jäsenvaltiot voisivat vahvistaa omia preklusiivisia määräaikoja.
- 32 Tässä yhteydessä on todettava, että unionin lainsäätäjän käyttöön ottamaan, päästöoikeuksien maksutonta jakoa kaudella 2013–2020 koskevaan menettelyyn kuului pääasiallisesti kolme erillistä vaihetta.
- 33 Aluksi ensimmäisen vaiheen kuluessa jäsenvaltioiden oli päätöksen 2011/278 7 artiklan mukaisesti kerättävä toiminnanharjoittajilta kunkin sellaisen vakiintunen laitoksen osalta, jolle voidaan jakaa päästöoikeuksia maksutta, vuosien 2005 ja 2008 välisen kauden jokaiselta vuodelta, jonka kuluessa laitos on ollut toiminnassa, kaikki olennaiset tiedot kustakin mainitun päätöksen liitteessä IV mainitusta muuttujasta, joiden perusteella päästöoikeuksien määrä voidaan määrittää (ks. tuomio 8.9.2016, E.ON Kraftwerke, C-461/15, EU:C:2016:648, 25 kohta).
- 34 Päätöksen 2011/278 8 artiklan 1 kohdan nojalla jäsenvaltioiden oli hyväksyttävä tätä varten vain ne tiedot, joiden todentaja on todentanut olevan tyydyttäviä, ja todentajan oli tutkittava tietojen luotettavuutta, uskottavuutta ja tarkkuutta, ja todentajan lausunnossa oli ilmaistava riittävällä varmuudella, ettei tiedoissa ole olennaisia virheitä.
- 35 Päätöksen 2011/278 10 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden oli laskettava tällä tavalla kerättyjen tietojen pohjalta joka vuosi kullekin alueellaan toimivalle vakiintuneelle laitokselle maksutta vuodesta 2013 alkaen jaettavien päästöoikeuksien alustava määrä (ks. tuomio 8.9.2016, E.ON Kraftwerke, C-461/15, EU:C:2016:648, 26 ja 34 kohta).

- 36 Tämän ensimmäisen vaiheen päätyttyä jäsenvaltioilla oli direktiivin 2003/87 11 artiklan 1 kohdan ja päätöksen 2011/278 15 artiklan 1 ja 2 kohdan nojalla velvollisuus julkaista ja toimittaa komissiolle 30.9.2011 mennessä luettelo alueellaan olevista mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvista laitoksista ja laitoksen osista ja täsmentää kunkin osalta alustavan jaon määrä koko kaudelle 2013–2020.
- 37 Toisen vaiheen aikana komission oli sitten tämän luettelon saatuaan ja jäsenvaltioiden laskeman alustavan vuotuisen kokonaismäärän ylittäessä teollisuudelle asetetun katon, joka vastasi direktiivin 2003/87 10 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettua päästöoikeuksien vuosittaista enimmäismäärää, pienennettävä suhteellisesti tätä jäsenvaltioiden laskemaa alustavaa määrää soveltamalla mainitussa säännöksessä tarkoitettua ”monialaista korjauskerrointa”, joka vastaa mainitun alustavan määrän ja kyseisen katon välistä suhdetta (ks. vastaavasti tuomio 28.4.2016, Borealis Polyolefine ym., C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ja C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311, 62 ja 63 kohta).
- 38 Lopuksi jäsenvaltioiden oli kolmannen vaiheen aikana päätöksen 2011/278 15 artiklan 4 ja 5 kohdan nojalla määritettävä kaudella 2013–2020 vuosittain maksutta jaettavien päästöoikeuksien lopullinen vuotuinen määrä kertomalla mainitun päätöksen 10 artiklan 9 kohdan mukaisesti maksutta jaettavien päästöoikeuksien alustava vuotuinen kokonaismäärä tällä monialaisella korjauskertoimella. Direktiivin 2003/87 11 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on vuosittain jaettava kyseisenä vuonna jaettavat päästöoikeudet helmikuun 28 päivään mennessä.
- 39 Kuten nyt annettavan tuomion 25 kohdassa on jo todettu, pääasiassa kyseessä oleva, TEHG:n 9 §:n 2 momentissa säädetty preklusiivinen määräaika koskee tämän menettelyn ensimmäistä vaihetta, jonka kuluessa toiminnanharjoittajien oli päätöksen 2011/278 7 artiklan nojalla muun muassa toimitettava toimivaltaisille kansallisille viranomaisille kunkin kyseessä olevan laitoksen osalta tämän päätöksen liitteessä IV luetellut lähtökohtatiedot kaudelta 2005–2008.
- 40 On todettava, että toisin kuin INEOS väittää, unionin lainsäätäjä ei ole yhdenmukaistanut kattavasti menettelyn tätä vaihetta. Vaikka siitä näet säädetäänkin direktiivissä 2003/87 ja päätöksessä 2011/278, niissä ei ole määritetty määräaika, jonka kuluessa toiminnanharjoittajan on tehtävä päästöoikeuksien jakoa koskeva hakemuksensa, eikä etenäkään määräaika, jonka kuluessa kyseinen toiminnanharjoittaja voisi tarvittaessa korjata tai täydentää hakemuksen tueksi toimitettuja tietoja.
- 41 Tässä yhteydessä on huomattava, että päätöksen 2011/278 7 artiklan 8 kohdassa täsmennetään, että kun tietoja puuttuu, jäsenvaltioiden on vaadittava toiminnanharjoittajaa perustelemaan, ”miksi tietoja ei ole toimitettu”, ja korvaamaan ”puuttuvat tiedot” varovaisilla arvioilla, mutta siinä ei kuitenkaan säädetä menettelystä, jossa olisi mahdollista korjata tai täydentää toimitettuja tietoja. Lisäksi on niin, että vaikka mainitun päätöksen 8 artiklassa kielletään jäsenvaltioita hyväksymästä tietoja, joiden todentaja ei ole todentanut olevan tyydyttäviä, tässä säännöksessä ei säädetä määräajasta tai menettelystä, jonka tavoitteena olisi sellaisten tietojen korjaaminen, jotka eivät ole tyydyttäviä.
- 42 Näissä olosuhteissa on todettava, että koska unionin oikeudessa ei ole vahvistettu sääntöjä päästöoikeuksien maksutonta jakoa koskevan hakemuksen tekemistä ja tutkimista koskevista menettelytavoista, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että kunkin jäsenvaltion on menettelyllistä autonomiaa koskevan periaatteen nojalla säänneltävä näitä menettelytapoja sisäisessä oikeusjärjestyksessään, kunhan yhtäältä mainitut menettelytavat eivät ole epäedullisempia kuin samankaltaisia jäsenvaltion sisäisiä tilanteita koskevat menettelytavat (vastaavuusperiaate) ja toisaalta ne eivät tee unionin oikeusjärjestyksessä vahvistettujen oikeuksien käyttämisestä käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa (tehokkuusperiaate) (ks. vastaavasti mm. tuomio 20.10.2016, Danqua, C-429/15, EU:C:2016:789, 29 kohta).

- 43 Vastaavuusperiaatteesta todettakoon, että mistään unionin tuomioistuimelle toimitettuun asiakirja-aineistoon sisältyvästä seikasta ei ilmene eikä tässä menettelyssä myöskään ole väitetty, että pääasiassa kyseessä oleva preklusiivinen määräaika olisi kyseisen periaatteen vastainen. Joka tapauksessa tämän ratkaisee ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, kuten komissio on perustellusti korostanut.
- 44 Tehokkuusperiaatteen osalta on muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan kaikkia sellaisia tapauksia, joissa on kyse siitä, tekeekö kansallinen menettelysääntö unionin oikeuden soveltamisen mahdolliseksi tai suhteettoman vaikeaksi, on tarkasteltava siten, että huomioon otetaan tämän säännön merkitys koko menettelyssä, sen kulku sekä sen erityispiirteet eri kansallisissa elimissä. Tältä kannalta katsoen on tarvittaessa otettava huomioon muun muassa puolustautumisoikeuksien suojaaminen, oikeusvarmuuden periaate sekä menettelyn moitteeton kulku (ks. mm. tuomio 20.10.2016, Danqua, C-429/15, EU:C:2016:789, 42 kohta).
- 45 Unionin tuomioistuin on todennut erityisesti preklusiivisista määräajoista, että jäsenvaltioiden asiana on määrittää niiden kansallisten säännösten osalta, jotka kuuluvat unionin oikeuden soveltamisalaan, määräajat siten, että otetaan huomioon muun muassa tehtävien päätösten merkitys asianomaiselle, menettelyjen ja sovellettavan lainsäädännön monimutkaisuus, niiden henkilöiden määrä, joita asia voi koskea, ja muut asiaan vaikuttavat julkiset tai yksityiset edut (ks. mm. tuomio 20.10.2016, Danqua, C-429/15, EU:C:2016:789, 44 kohta).
- 46 Tässä yhteydessä oikeuskäytännöstä käy ilmi, että preklusiivisten määräaikojen asettaminen täyttää lähtökohtaisesti tehokkuuden vaatimuksen, koska siinä sovelletaan oikeusvarmuuden perusperiaatetta, joka suojaa sekä asianomaista että kyseistä hallintoa. Tällaiset määräajat eivät nimittäin lähtökohtaisesti ole sellaisia, että niillä tehtäisiin unionin oikeusjärjestyksessä annettujen oikeuksien käyttäminen käytännössä mahdolliseksi tai suhteettoman vaikeaksi (ks. mm. tuomio 21.12.2016, TDC, C-327/15, EU:C:2016:974, 98 kohta).
- 47 Tästä seuraa, että se, että asetetaan kohtuulliset preklusiiviset määräajat, joilla edistetään oikeusvarmuutta, on unionin oikeuden mukaista (tuomio 29.10.2015, BBVA, C-8/14, EU:C:2015:731, 28 kohta).
- 48 Nyt käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyynnöstä käy ilmi, että TEHG:n 9 §:n 2 momentissa säädetyn, päästöoikeuksien maksutonta jakoa koskevien hakemusten tekemiselle asetetun määräajan päättymispäiväksi oli vahvistettu 23.1.2012. Kuten nyt annettavan tuomion 15 kohdasta käy ilmi, on kiistatonta, että tämä päivämäärä julkistettiin virallisesti 20.10.2011. Lisäksi Saksan hallituksen unionin tuomioistuimelle toimittamista kirjallisista huomautuksista, joita ei ole kiistetty tältä osin, käy ilmi, että tämän määräajan päättymispäivä annettiin lisäksi samana päivänä tiedoksi toiminnanharjoittajille niille osoitetulla sähköpostilla ja siitä ilmoitettiin lehdistötiedotteessa.
- 49 Tästä seuraa, että pääasiassa toiminnanharjoittajille asetettu preklusiivinen määräaika, jonka kuluessa niiden oli tehtävä päästöoikeuksien maksutonta jakoa koskevat hakemuksensa direktiivin 2003/87 10 a artiklan ja päätöksen 2011/278 merkityksellisten säännösten nojalla kaudelle 2013–2020, oli hieman yli kolme kuukautta.
- 50 Näin ollen on selvitettävä, onko tällainen määräaika omiaan tekemään unionin oikeudessa vahvistetun oikeuden käyttämisen toiminnanharjoittajalle, kuten pääasiassa INEOS:lle, käytännössä mahdolliseksi tai suhteettoman vaikeaksi.
- 51 Tässä yhteydessä on todettava, että vaikka direktiivin 2003/87 10 a artiklassa ja päätöksessä 2011/278 vahvistetaan INEOS:n kaltaisille tietyille toiminnanharjoittajille oikeus saada maksutta päästöoikeuksia kaudelle 2013–2020, mainittu toiminnanharjoittaja ei ole väittänyt nyt käsiteltävässä asiassa, että hieman yli kolmen kuukauden pituinen määräaika oli liian lyhyt, jotta se olisi voinut tehdä hakemuksen saadakseen tällaisen oikeuden, ja kyseinen toiminnanharjoittaja on lisäksi jättänyt

- hakemuksen mainitussa määräajassa. Lisäksi on niin, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 87 kohdassa, että unionin tuomioistuimelle toimitettuun asiakirja-aineistoon ei sisälly mitään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin katsoa, että kyseinen preklusiivinen määräaika tekisi tämän oikeuden käyttämisestä käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa.
- 52 Ennakkoratkaisupyynnöstä käy sitä vastoin ilmi, kuten nyt annettavan tuomion 25 ja 39 kohdassa on jo todettu, että toiminnanharjoittaja on riitauttanut sen, että sillä ei ole ollut mahdollisuutta täydentää hakemusta mainitun määräajan päättymisen jälkeen voidakseen korjata toimittamiaan, omien laitostensa päästöjä koskevia virheellisiä tietoja.
- 53 On kuitenkin muistutettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että preklusiivinen määräaika on lähtökohtaisesti yhteensopiva tehokkuusperiaatteen kanssa siitä huolimatta, että tällaisen määräajan päättymisen on luonteensa takia omiaan estämään kyseisiä henkilöitä vetoamasta heille kuuluviin oikeuksiin kokonaan tai osittain (ks. mm. tuomio 16.5.2000, Preston ym., C-78/98, EU:C:2000:247, 34 kohta; tuomio 18.9.2003, Pflücke, C-125/01, EU:C:2003:477, 35 kohta ja tuomio 8.9.2011, Q-Beef et Bosschaert, C-89/10 ja C-96/10, EU:C:2011:555, 36 kohta).
- 54 Näin ollen pelkästään se seikka, että pääasiassa kyseessä oleva preklusiivinen määräaika estää jo luonteensa takia päästöoikeuksien maksutonta jakoa koskevan hakemuksen tekijää toimittamasta lisätietoja tämän määräajan päätyttyä, ei voi sellaisenaan riittää osoitukseksi tehokkuusperiaatteen loukkaamisesta.
- 55 Tästä seuraa, että minkään unionin tuomioistuimelle toimitettuun asiakirja-aineistoon sisältyvän seikan perusteella ei voida katsoa, että tällainen preklusiivinen määräaika olisi omiaan aiheuttamaan sen, että on käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa tehdä päästöoikeuksien maksutonta jakoa koskeva hakemus, jotta voitaisiin käyttää oikeutta saada päästöoikeuksia maksutta direktiivin 2003/87 10 a artiklan ja päätöksen 2011/278 nojalla.
- 56 INEOS väittää kuitenkin, että jäsenvaltioille kuuluvasta velvollisuudesta laskea nämä päästöoikeudet mahdollisimman tarkkojen ja täydellisten lähtökohtatietojen perusteella seuraa, että toimivaltaisten kansallisten viranomaisten on sivuutettava kaikki pääasiassa kyseessä olevan preklusiivisen määräajan kaltaiset menettelysäännöt, jotka estävät korjaamasta virheellisiä tietoja, voidakseen taata unionin oikeuden tehokkaan soveltamisen.
- 57 On totta, kuten unionin tuomioistuin on jo korostanut, että jäsenvaltioiden on päätöksen 2011/278 7 artiklan 7 kohdan, luettuna yhdessä saman päätöksen johdanto-osan 15 perustelukappaleen kanssa, nojalla varmistettava, että toiminnanharjoittajilta kerätyt ja päästöoikeuksien jakoa maksutta koskeviin tarkoituksiin käytetyt tiedot ovat täydellisiä, johdonmukaisia ja mahdollisimman tarkkoja (tuomio 8.9.2016, E.ON Kraftwerke, C-461/15, EU:C:2016:648, 27 ja 37 kohta).
- 58 Vastaavasti on todettava, kuten nyt annettavan tuomion 34 kohdasta käy ilmi, että päätöksen 2011/278 8 artiklan 1 kohdassa velvoitetaan jäsenvaltiot varmistumaan siitä, että todentaja on tutkinut näiden tietojen ”luotettavuutta, uskottavuutta ja tarkkuutta” ja että todentajan lausunnossa ilmaistaan ”riittäväällä varmuudella”, ettei tiedoissa ole olennaisia virheitä.
- 59 Sekä näistä päätöksen 2011/278 säännöksistä että sen johdanto-osan 15 perustelukappaleesta käy ilmi, että jäsenvaltioihin sovelletaan tällaista tarkkuutta koskevaa vaatimusta, jotta ne kykenevät toteuttamaan nyt annettavan tuomion 26–28 kohdassa mieliin palautetun, kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämistä koskevan tavoitteen soveltamalla jakosääntöjä yhdenmukaisesti ja johdonmukaisesti.

- 60 Kuten kuitenkin erityisesti päätöksen 2011/278 7 artiklan 7 ja 8 kohdan sanamuodosta käy ilmi, jäsenvaltioihin sovellettava tarkkuutta koskeva vaatimus edellyttää toiminnanharjoittajien yhteistyötä, ja tällä perusteella myös toiminnanharjoittajien on noudatettava erilaisia velvollisuuksia kuten erityisesti velvollisuutta toimittaa täydellisiä, johdonmukaisia ja mahdollisimman tarkkoja tietoja sekä velvollisuutta noudattaa asianmukaista huolellisuutta.
- 61 Liittovaltion ympäristövirasto ja Saksan hallitus ovat perustellusti huomauttaneet, että näillä toiminnanharjoittajille asetetuilla yhteistyövelvoitteilla pyritään siten selvästi kannustamaan toiminnanharjoittajia, joilla on suora pääsy maksutta jaettavien päästöoikeuksien laskemisessa tarvittaviin lähtökohtatietoihin, noudattamaan asianmukaista huolellisuutta, jotta varmistetaan mahdollisimman tarkkojen tietojen kerääminen, mikä puolestaan mahdollistaa sen, että jäsenvaltiot voivat itse täyttää niille päätöksen 2011/278 7 ja 8 artiklan nojalla kuuluvat velvoitteet ja toteuttaa siten direktiivillä 2003/87 tavoitellun, kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämistä koskevan tavoitteen.
- 62 Kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 93 ja 94 kohdassa, näissä olosuhteissa on todettava, että mainittu tarkkuutta koskeva vaatimus velvoittaa toiminnanharjoittajia ja jäsenvaltioita yhdessä ja että näin ollen ei voida katsoa, toisin kuin INEOS väittää, että nämä toiminnanharjoittajat voisivat johtaa päätöksestä 2011/278 oikeuden, joka koskee maksutta jaettavien päästöoikeuksien laskemista varten toimitettujen tietojen tarkkuutta ja johon ne voisivat vedota jäsenvaltioon vastaan. Tästä seuraa, että mainitun päätöksen tehokas soveltaminen ei voi mitenkään velvoittaa toimivaltaisia kansallisia viranomaisia sivuuttamaan pääasiassa kyseessä olevan preklusiivisen määräajan kaltaista menettelysääntöä, jotta toiminnanharjoittaja voisi korjata määräajassa itse toimittamiaan virheellisiä tietoja.
- 63 Tästä seuraa, että minkään unionin tuomioistuimelle toimitettuun asiakirja-aineistoon sisältyvän seikan perusteella ei voida katsoa, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisella preklusiivisella määräajalla loukattaisiin tehokkuusperiaatetta.
- 64 Tämä päättely pätee sitäkin suuremmalla syyllä pääasian olosuhteissa, koska Saksan hallituksen unionin tuomioistuimelle toimittamista seikoista, joita INEOS ei ole kiistänyt, käy ilmi, että toimivaltaiset kansalliset viranomaiset olivat ilmoittaneet kyseisille toiminnanharjoittajille lokakuusta 2011 lähtien useita kertoja, että laitoksista, jotka pääasiassa kyseessä olevan INEOS:n laitoksen tavoin kuuluivat päästöoikeuksien kaupan järjestelmään vasta 1.1.2008 lukien, oli toimitettava lisää kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien jakamisesta päästökauppaudella 2013–2020 26.9.2011 annetun asetuksen 5 §:ssä lueteltuja merkityksellisiä tietoja, mikäli niiden osalta oli valittu viiteajanjakso 2005–2008.
- 65 Lisäksi on huomautettava, että mikäli nyt käsiteltävässä asiassa olisi mahdollista korjata virheellisiä tietoja, jotta voitaisiin saada maksutta lisää päästöoikeuksia, tämä tapahtuisi sekä menettelyn ensimmäisen että myös sen kolmannen eli viimeisen vaiheen päätyttyä riidanalaisen päätöksen tiedoksi antamisen jälkeen.
- 66 Näin myöhään tapahtuva korjaaminen olisi omiaan loukkaamaan oikeusvarmuuden periaatetta, sillä vaarana olisi, että kaikki maksutta tapahtuvat päästöoikeuksien jaot pysyisivät määrättömän ajan alustavina, koska menettelyn ensimmäinen vaihe voitaisiin aina aloittaa uudelleen. Tämä aiheuttaisi vakavia häiriöitä päästöoikeuksien maksutonta jakoa koskevan menettelyn moitteettomaan toimintaan.
- 67 Lopuksi on todettava, että toisin kuin INEOS väittää, toisenlaista tulkintaa ei voida johtaa 28.4.2016 annetusta tuomiosta Borealis Polyolefine ym. (C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 ja C-391/14–C-393/14, EU:C:2016:311). On totta, että unionin tuomioistuin totesi tuon tuomion 97 kohdassa, että komission tehtävänä oli pyytää jäsenvaltioita tekemään ”tarvittavat oikaisut” toimittamiinsa päästöjä koskeviin tietoihin. Kuten tuon tuomion 94 ja 95 kohdasta käy kuitenkin ilmi, virhe johtui kyseisissä asioissa siitä, että komissio oli ottanut huomioon jäsenvaltioiden toimittamia tietoja, jotka koskivat päästöjä sellaiselta ajalta, johon ei sovellettu direktiivin 2003/87 10 a artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa. Ainoastaan tämän virheen, jolla oli

huomattavia vaikutuksia yhtenäiseen monialaiseen korjauskertoimeen ja loppujen lopuksi maksutta jaettavien päästöoikeuksien määrään, vakavuuden vuoksi oikeusvarmuuden periaate ei ollut esteenä tämän korjauskertoimen riittauttamiselle ex nunc mainitun tuomion 111 kohdassa selostetusta hetkestä lukien.

- 68 Edellä esitetyn perusteella esitettyyn kysymykseen on vastattava, että direktiivin 2003/87 10 a artiklaa ja päätöstä 2011/278 on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa säädetään päästöoikeuksien maksutonta jakoa kaudeksi 2013–2020 koskevan hakemuksen jättämiselle preklusiivisesta määräajasta, jonka päätyttyä hakijalla ei ole mitään mahdollisuutta korjata tai täydentää hakemustaan, koska tämä määräaika ei ole omiaan aiheuttamaan sitä, että on käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa tehdä tällainen hakemus.

Oikeudenkäyntikulut

- 69 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta 13.10.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 23.4.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/29/EY, 10 a artiklaa ja päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti 27.4.2011 annettua komission päätöstä 2011/278/EU on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa säädetään päästöoikeuksien maksutonta jakoa kaudeksi 2013–2020 koskevan hakemuksen jättämiselle preklusiivisesta määräajasta, jonka päätyttyä hakijalla ei ole mitään mahdollisuutta korjata tai täydentää hakemustaan, koska tämä määräaika ei ole omiaan aiheuttamaan sitä, että on käytännössä mahdotonta tai suhteettoman vaikeaa tehdä tällainen hakemus.

Allekirjoitukset